

РЕШЕНИЕ

№ 3319

гр. София, 16.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 17.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **7893** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място] срещу Заповед № КД-14-22-212 от 05.08.2010г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място] /л.153/.

С жалбата се твърди, че с попълването на кадастралната карта /КК/ с поземлен имот /ПИ/ 388 през 2010г. е засегната част от собствен на жалбоподателя имот с идентификатор 68134.4358.530 /УПИ III-1285/, придобит през 2001г., за което не е бил уведомен по надлежен ред. Иска се прогласяване на нищожност, съответно отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразен административен акт. Представена е писмена защита, с която се претендира присъждане на направените разноски по делото.

След образуване на съдебното производство с молба от 07.11.2019г. искане за присъединяване по делото в качеството на жалбоподател е постъпило от [фирма], със седалище и адрес на управление в [населено място]. Твърди се, че през 2003г. с договор за продажба [фирма] е прехвърлило на [фирма] правото на собственост върху УПИ IV-161, 1234, 165, 166,1285 – за търговски комплекс и паркинг с площ от 6935 кв.м. и УПИ V-1295, 1285 – за КОО, с площ от 685 кв.м. Двете дружества през 2018г. стартирали процедура по изменение на КК, която била разделена на два етапа, приключили съответно със заповеди на началника на СГКК, като с втората заповед №18-5251/22.05.2019г. било отказано изменение на КК, поради възражение от страна на собствениците на ПИ 388, което от своя страна засегнало интересите на [фирма].

Иска се обявяване на нищожността на оспорената заповед или отмяната ѝ като незаконосъобразна. Представен е списък на разноските с искане за присъждането им.

Заинтересованите страни Ц. М. Л. и М. Й. П. с писмен отговор, в съдебно заседание и с писмени бележки чрез процесуален представител оспорват жалбите като недопустими и неоснователни. Твърдят, че не е налице нито един порок, който да води до нищожност на оспорената заповед. С молба от 16.02.2022г. претендират присъждане на разноски.

Заинтересованата страна Столична община, район „Л.“ не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

На 24.10.2001г. [фирма], представлявано от управителите Т. П. и И. К. продало на [фирма] собствените си недвижими имоти УПИ с площ от 5243,50 кв.м., обозначен като парцел II - пл.№№ 161, 165, 166, 172, 173, 174, 175, 177, 178, 179, 180, 199,1220, 1234, 1285, 198, кв.35 по плана на [населено място],; УПИ, съставляващ парцел I-185, 184,1269, кв.35 по плана на [населено място], с площ от 3552 кв.м.; УПИ, съставляващ парцел III-1285, кв.35 по плана на [населено място], с площ от 498 кв.м. /н.а. №93, д.№274/2001г./.

На 15.12.2003г. [фирма] продало на [фирма] следните имоти: УПИ IV 161,1234,165,166,1285 с площ от 6935 кв.м. и УПИ V-1295,1285 с площ от 685 кв.м./ нотариален акт №1, т.VIII, д.№1234/2003г./

С влязло в сила на 26.10.2009г. решение №290 от 01.07.2008г. по гр.д. № 3847/2007г. по описа на Софийски градски съд на основание чл.108 от ЗС Т. И. П. и И. К. К. са осъдени да предадат на Ц. М. Л. и М. Й. П. недвижим имот – празно дворно място с площ от 625 кв.м., находящо се в [населено място],[жк], представляващо УПИ пл.№154, кв.34, идентичен с имот пл.№18, полигон 56 по плана на [населено място], м.“М. предградие – Л.“ от 1987г..

На 08.06.2010г. М. П. подаде в СГКК заявление вх. № 94-7813 за изменение на КККР. Представен е нотариален акт №7, д.№187/2001г. за покупко-продажба, от който е видно, че М. М. и Й. М. на 03.08.2001г.продали на Ц. М. Л. и М. Й. П. следния свой недвижим имот: празно дворно място с площ от 625 кв.м., находящо се в [населено място],[жк], ул.714, представляващо УПИ пл. №154, кв.34, идентичен с имот пл.№18, полигон 56 по плана на [населено място], м.М. предградие – Л. от 1987г.

Съставен е Акт №155 от 22.06.2010г. за непълноти и грешки в поземлени имоти 68134.4358.153 и 68134.4358.158 по кадастралната карта на [населено място]. Посочено е, че непълнотите и грешките засягат поземлени имоти 68134.4358.153 и 68134.4358.158 и се свеждат до това, че в КК не е нанесен поземлен имот №154, кв.34, идентичен с имот пл.№18, полигон 56 по плана на [населено място], м.М. предградие – Л. от 1987г., описан в нотариален акт №7, д.№187/2001г. и решение на СГС №290/01.07.2008г. Записано е, че имотът получава идентификатор 68134.4358.388 и че се променят границите на имоти 68134.4358.153, 68134.4358.158 и 68134.4358.356. Неразделна част от акта е скица проект №4986/22.06.2010г.

Със Заповед № КД-14-22-212/05.08.2010г. на началника на СГКК [населено място], на основание чл.53, ал.1, т.1 във вр. с чл.54, ал.1 от ЗКИР, е одобрено изменение в КККР на [населено място], одобрена със заповед № РД-18-14/06.03.2009г. на изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в нанасяне на нов имот

68134.4358.388 в съответствие с границите на ПИ пл.№154, кв.34 по регулационния план на м.“М. предградие – Л.“ и съгласно нотариален акт №7, т.П, д. №187/03.08.2001г. и съдебно решение №290/01.07.2008г. на СГС. Нанесен е нов имот с идентификатор 68134.4358.388 и са променени границите на съществуващи обекти в КККР: на поземлени имоти с идентификатори 68134.4358.153, 68134.4358.158 и 68134.4358.356.

Представен е списък на заинтересованите лица във връзка със заповед № КД-14-22-212/05.08.2010г. От поземлените имоти, предмет на оспорената заповед в списъка е посочен само имот с идентификатор 68134.4358.153, със собственик Столична община. С уведомление от 05.08.2010г. за издаване на заповед № КД-14-22-212/05.08.2010г. са уведомени Ц. Л., М. П. и Столична община, район Л. За изясняване на обстоятелствата по делото съдът прие заключение на съдебно-техническа експертиза, изпълнена от вещото лице Д. Ч.. При съпоставяне графичните данни от заснемането вещото лице е установило идентичност на имот 154, к.л.239 заснет в полигон 253 по двама съседни, път, площ и местоположение (м.“Л.“) с описанието на същия по н.а.7/03.08.2001г., респективно с имот 68134.4358.388 от 625мІ.

В заключението е посочено, че през 1979г. със Заповед № А-О-07-831/20.04.1979г., е отчужден им.пл.№ 154 по влязъл в сила ЗРП, отреден за „С. метро –метростанция 2“ от М. и Й. М.. През 2000г. със Заповед № РД-43-4/02.02.2000г., се възстановява собствеността на първоначалните собственици. Със Заповед № РД-57-527/21.07.2000г. на кмета на СО е деактуван имот пл.№ 154/пол.56/кв.34 с площ 625мІ. Отчужденият по З. им.пл.№ 154/пол.56/кв.34 с площ 625мІ., върнат на бившите собственици е в съответствие с описания имот в н.а. № 7/03.08.2001г. Възстановеният им.пл.№ 154/пол.56/кв.34 не е попълнен в нито един от кадастралните планове. В н.а.№7/03.08.2001г. имота е записан със старите данни по скица на С., като реален имот пл.№154,к.л.239/стар 18, пол.56/, без да са взети предвид реализираните мероприятия. Бившият им.пл.№ 154/пол.56/кв.34 след възстановяването не е попълнен в кадастъра, защото е в съсобственост, изгубил е индивидуалността си и не може да съществува реално.

Към дата на н.а.1/15.12.2003г., е действал ЧИРП одобрен със Заповед № РД-09-484/25.09.2001г. на Кмета на РАЙОН Л., (л.36,37, 134 и 135). УПИ II-,„ЗА МАГАЗИН И ПАРКИНГ“, кв.35 е преурегулиран. Образувани са два нови УПИ II-,„ЗА МАГАЗИН И ПАРКИНГ“ и III-1285,„ЗА ПАРКИНГ“. Регулационният план е приложен за УПИ III-,„ЗА ПАРКИНГ“. На място терена се ползва като паркинг за открито паркиране, с цел осигуряване условия и необходимите места в зоната за обслужване на магазините; настилка – унипаваж; ограда –заварени мрежи Ф5, осветление и охрана.

Представеното заключение е допълнено от вещото лице. В допълнението е посочено, че след съпоставяне границите на имот 68134.4358.338 с документите за собственост и установена липса на ПКО с реституирания имот в наличните планове послужили за изработване на КККР, довели до неправилно отразяване границите на имота и изобщо до попълването му, се налага цялостно изясняване фактическото състояние на процесния имот. Процесният имот е бил заснет за пръв път в РЪЧНИ СКИЦИ И Х. като им.пл. №.....без, к.л.239, пол. 254, м.М. ПРЕДГРАДИЕ – кв.О. III част, стр. 23, полска скица № 217, заснемане 1970г. във връзка с за ПКО (ПОПЪЛВАНЕ НА КАДАСТРАЛЕН ПЛАН) за ТРАСЕТО НА МЕТРОСТАНЦИЯ 2.

След което е издадена ЗАПОВЕД № А-О-07-831/20.04.1979г. на Председателя на ИК на СГНС за отчуждаване на им.пл.№ 154, к.л.239 от М. и Й. М., идентичен със заснетият през 1970г. След отчуждаването им.пл.№ 154, к.л.239 е изгубил индивидуалността си, границите и пл. си № и не съществува реално.

ПК В. постановява РЕШЕНИЕ № 0276/1999г. за възстановяване на им.154, к.л.239 по скица на „С.“. В н.а.№7/03.08.2001г. имота е записан със старите данни като реален имот пл.№154,к.л.239/стар 18, пол.56/, без СКИЦА И УДОСТОВЕРЕНИЕ по чл.13, ал.4,5 и 6 от ППЗСПЗЗ, при спазване правилата по Наредба №7/2003г.

Процесният имот никога не е попълван в действащият и в нито един от влезлите в сила планове: За пръв път бившият имот пл.№ 154 е нанесен в КККР/2009г. с идентификатор 68134.4358.388.

Имота не е съществувал към момента на одобряване на КККР/2009г. Границите на имот 68134.4358.388 са попълнени без скица и удостоверение по чл.13, ал.4 от ППЗСПЗЗ и без постановено решение по чл.10, ал.7 от ЗСПЗЗ. Отразен е имот 154 който не съществува реално към момента на попълване. Не са отчетени промените в неговите граници настъпили след реституирането. Границите на имот 68134.4358.388 са нанесени в отклонение от фактическото положение въз основа на документ за собственост който не е актуален. Към дата 03.08.2001г, когато е съставен н.а. 7/2001г., действа ЧИРП одобрен със ЗАПОВЕД РД-09-186/30.03.2001г. Нотариален акт № 7/2001г., съдържа архивни описателни данни от 1970г. и не съществува реално с площ, граници, местоположение в нито един от изработените кадастрални и регулационни планове.

Бившият имот 154, попълнен в КККР с идентификатор 68134.4358.388 към днешна дата попада върху реализирани комплексни мероприятия за обществено ползване.

Поради оспорване на основното заключение и допълнението към него от заинтересованите страни Ц. Л. и М. П. съдът допусна и прие заключение на съдебно-техническа експертиза, изпълнена от вещите лица В.Г., Св.Б. и Т.А.. Според това заключение за територията са налични следните графични материали:

Кадастрален план, създаден преди 1956 г., к.л. 239 и разписан лист на местност „Ч. предградие“ от 1962г. За имот пл. № 18, полигон 56 в разписния лист са записани собственици М. и Й. Г. М. с документ за собственост – Нотариален акт № 124, т. ХХХШ, д. 5249/59 г. за 625 кв.м.; Кадастрален план, създаден през 1972г. с последващи актуализации, к.л. 239 и разписан лист на местност „М. предградие-кв. О.“ – III част, IV том. В този кадастрален план е нанесен имот с пл. № 154, идентичен с пл. № 18 от предходния план. За имот пл. № 154 в разписния лист е записан собственик Г..... Впоследствие имота е бил заличен. Върху източната част от неговата площ е нанесена алея, осигуряваща подход от метростанцията до новоизградена улица. Върху останалата площ от имота попада част от нов имот пл. № 1285, нанесен през януари, 1999 г. на наследниците на Б. М. С. с Решение 0279/23.12.1998 г. на Общинска поземлена комисия – В.. През април, 1999г. собственика е заличен и са записани нови собственици – Т. И. П. с нотариален акт 96, рег. 5230 и И. К. К. с нотариален акт 93/99 г. Впоследствие имот пл. № 1285 е заличен и неговата площ е включена в имот пл. № 1330;

Кадастрален и регулационен план на м. „Моделно предградие“ – 8-ми микрорайон, одобрен със Заповед № 376/01.09.1976 г. В кадастралната основа на плана е нанесен имот пл. № 154. За имота не е отреден УПИ. ПИ пл. № 154 попада в кв. 34, парцел II-за комплексно жилищно строителство, гаражи, общежития, клуб и заведения за

обществено хранене.

Регулационен план на част от[жк] мрн, кв. 34, 35, 36, 37, изработен през 1987 г. Имотът не е нанесен в кадастралната основа на плана и попада в територия без пл. номер, отредена за обществено жилищно строителство, комплексно обществено обслужване, паркинги в кв. 36. С изменение на регулационния план, одобрено със Заповед № РД-09-114/09.08.1989 г. на ИК на СГНС, територията в която попада имота е преотредена за кв. 35, за обществено жилищно строителство, комплексно обществено обслужване, паркинги, подземни гаражи и културен център.

Частичен регулационен и кадастрален план на[жк] мрн, одобрен със Заповед № РД-09-50-676/19.12.1996 г. на главния архитект на С.. Имотът не е нанесен в кадастралната основа на плана и попада върху имот без пл. номер. Площта на процесния имот е отредена за [улица], паркинг и парцел XI-за търговия и трафопост в кв. 35.

Попълване на кадастралната основа, одобрено със Заповед № РД-09-009/19.01.2000г., с което в кв.35 е попълнен имот пл. № 1285. Попълненият имот включва почти цялата площ на процесния имот, при което 52 кв.м. от процесния имот не попадат върху имот пл. № 1285.

Частично изменение на регулационния план, одобрено със Заповед № РД-09-50-349/24.07.2000г. на главния архитект на С., с което е изменена улицата (о.к. 29-29а) по о.т.29б-29в-29а и са обособени нови УПИ. Процесният имот не е попълнен в кадастралната основа на плана – попада върху имот пл. № 1285 и малка част – в имот без пл. номер. Площта на процесния имот е отредена за улица, УПИ II-165,166,172,173,174,175,177,178,179,180,199,220,1234,1285,1295,198 и малка част - за алея. Със Заповед № РД-09-50-47/29.01.2003 г. на главния архитект на С. е поправена очевидна фактическа грешка в заповедта. С това частично изменение на регулационния план, за имот пл. № 1285, заедно с други имоти, е отреден УПИ II. В графичната част към заповедта от 2000г. площта на алеята е включена в съседния УПИ – има разминаване с текста на заповедта, тъй като това УПИ X. е отредено за имоти 1287 и 1256, а площта на алеята е извън тези имоти.

Заповед № РД-09-484/25.09.2001г. на кмета на Район „Л.“ за изменение на регулационния план в частта на кв. 35, УПИ II-за магазин и паркинги, местност „Л. – 8 м.р.“, с която са обособени нови УПИ II-за магазин и паркинги и УПИ III-за паркинг. Процесният имот не е попълнен в кадастралната основа на плана. Имотът попада върху улица, УПИ II-165,166,172,173,174,175,177,178,179,180,199,220,1234,1285,1295,198 /за магазин и паркинги/, УПИ III-за паркинг и малка част (около 10 кв.м)- в алея.

Заповед № РД-09-50-539/03.11.2003г. на главния архитект на С. за изменение на плана за регулация за кв. 35, УПИ I, II, IV и V. Процесният имот не е попълнен в кадастралната основа на плана. Имотът попада върху улица, новообособения УПИ IV-161,1234,165,166,1285-за търговски комплекс и паркинг, УПИ III-за паркинг и малка част в алея, кв. 35.

Заповед № РД-09-50-337/16.03.2009 г. на главния архитект на С. за изменение на плана за регулация за кв.36, с което УПИ II-161,172,173,174,175,177,178,179,180,199,220,1234,1269-за магазин и паркинг се преотрежда за магазин „Б.“, ресторант и паркинг и се изменя прилежащата от север улица за осигуряване на достъп. Изменението не засяга кадастралния и регулационния план в частта за процесния имот._

Кадастрална карта и кадастрални регистри (КККР), одобрени със Заповед РД-18-14/06.03.2009г. на изпълнителния директор на АГКК, обявени в „Държавен вестник“, бр. 26/07.04.2009 г. и влезли в сила на 08.05.2009 г., и изменени със Заповед № КД-14-22-212/05.08.2010 г. (процесната заповед). В КККР имота е нанесен с идентификатор 68134.4358.388 с площ 625 кв.м.

За кадастрална основа при изработването на плана е послужила кадастралната карта, в която е бил нанесен имот с идентификатор 68134.4358.388. Имотът попада в отредена с регулацията улица, УПИ Ш-356-за търговия и КОО и малка част – в алея.

Заключението на експертите е, че ПИ 68134.4358.388 е идентичен с:

-имот пл. № 18, полигон 5б от кадастрален план, създаден преди 1956 г., к.л. 239;

-имот пл. № 154 от кадастрален план, създаден през 1972 г., к.л. 239;

-част от имот пл. № 1285, нанесен в кадастралния план на [населено място], к.л. 239 през януари, 1999 г. на наследниците на Б. М. С. с Решение 0279/23.12.1998 г. на Общинска поземлена комисия – В.;

-част от имот пл. №1285, нанесен със Заповед № РД-09-009/19.01.2000 г. в частичен регулационен и кадастрален план на[жк] мрн, одобрен със Заповед № РД-09-50-676/19.12.1996 г. на главния архитект на С., кв. 35;

УПИ Ш-за паркинг, кв. 35 е обособен със Заповед № РД-09-484/25.09.2001г. на кмета на Район „Л.“ (стр. 28 от делото). Точното местоположение на УПИ Ш-за паркинг, кв. 35 е показано на следните графични материали, приложени по делото:

-скица № към АГ 10-009/2003 г. на УПИ Ш-1285-за паркинг, кв. 35, издадена от СО – Район „Л.“ (стр. 25);

-комбинирана скица, издадена на 08.04.2019 г. (стр. 74);

-графична част към Заповед № РД-09-50-539/03.11.2003 г. на главния архитект на С. за изменение на плана за регулация за кв. 35, УПИ I, II, IV и V (стр. 134);

-скица № АГ 10-874/20.10.2006 г. на УПИ V-1295,1285 в кв. 35, издадена от СО – Район „Л.“ (стр. 135);

-комбинирана скица на имоти с идентификатори 68134.4358.527, 68134.4358.528 и 68134.4358.388, изготвена от [фирма] (стр. 139-140);

Имот идентификатор 68134.4358.388, нанесен с оспорената Заповед № КД-14-22-212/05.08.2010 г. на началника на СГКК – [населено място] в КККР засяга 257 кв.м от имот идентификатор 68134.4358.356, без вписани данни за собственици в кадастралния регистър.

Имот с идентификатор 68134.4358.528, с площ 7286 кв.м, актуално към 11.06.2019 г., е нанесен в КККР по-късно и е съседен на имот идентификатор 68134.4358.388, поради което не се засяга от оспорваната заповед.

Процесният ПИ идентификатор 68134.4358.388 засяга 355 кв.м от нереализирана улица, предвидена с предходния регулационен план и съответстваща на проектираната с действащия регулационен план.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата на [фирма] С. е процесуално допустима. Оспорената

заповед е издадена на 05.08.2010г. за нов имот 68134.4358.388, който имот съгласно Заповед № РД-09-50-539/03.11.2003г. на главния архитект на С. за изменение на плана за регулация за кв. 35, УПИ I, II, IV и V попада върху улица, новообособения УПИ IV-161,1234,165,166,1285-за търговски комплекс и паркинг, УПИ III-за паркинг и малка част в алея, кв. 35. Имоти: УПИ IV 161,1234,165,166,1285 с площ от 6935 кв.м. и УПИ V-1295,1285 с площ от 685 кв.м. съгласно нотариален акт №1, т.VIII, д.№1234/2003г., на 15.12.2003г. [фирма] е продало на [фирма], но е останало собственик на УПИ III. Следователно към 05.08.2010г. жалбоподателят е бил носител на права по отношение на имот, предмет на оспорената заповед и има правен интерес от оспорването ѝ.

Жалбата на [фирма] е процесуално допустима. Към 05.08.2010г. дружеството е било собственик на имоти: УПИ IV 161,1234,165,166,1285 с площ от 6935 кв.м. и УПИ V-1295,1285 с площ от 685 кв.м., придобити на 15.12.2003г., който факт обуславя правния интерес.

Тъй като жалбоподателите не са участвали в административното производство и не са били уведомени за постановяване на оспорената заповед, по отношение на двете дружества не е изтекъл срока за оспорване към момента на подаване на жалбите.

Неоснователно е твърдението на заинтересованите страни Л. и П. за недопустимост на жалбите, поради това, че оспорената заповед е била предмет на съдебно производство по адм.д. № 6458/2010г. по описа на АССГ и съдът се е произнесъл за нейната законосъобразност. Видно от общодостъпния сайт на АССГ, с крайния акт по посоченото дело – определение №3257/07.10.2010г. е оставено без разглеждане възражение на кмета на район Л. срещу Акт №155 от 22.06.2010г. за непълноти и грешки по кадастралната карта на [населено място] за имоти 68134.4358.153 и 68134.4358.158 и е прекратено производството по делото. Следователно посоченото в писмените бележки от 28.02.2022г. дело не касае процесната заповед и не е основание за недопустимост на жалбите.

Разгледани по същество жалбите са основателни.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Спазена е писмената форма, посочени са фактически и правни основания.

Оспореният акт е постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Като носители на права по отношение на процесния имот жалбоподателите не са уведомени за започване на административното производство и не са участвали в това производство. В хода на административното производство органът не е

изяснил всички обстоятелства във връзка със собствеността и действащия регулационен план и в нарушение на разпоредбата на чл.35 от АПК е постановил оспорения акт.

Процесната заповед противоречи и на материалния закон. С приетите от съда заключения се установи, че жалбоподателите и заинтересованите страни М. П. и Ц. Л. се легитимират с документи за собственост по отношение на процесния имот. Допуснатото изменение с оспорената заповед /съгласно приложимия ЗКИР към 05.08.2010г./ може да се извърши само ако всички заинтересовани лица подпишат акта за непълноти и грешки, което в случая не е сторено. Актът за непълноти и грешки не е подписан от представители на дружествата жалбоподатели. Оспорването на заповедта и направените в съдебното производство възражения сочат на спор за материално право, който не е бил заявен в административното производство, поради неуведомяването и неучастието на жалбоподателите в това производство. Наличието на такъв спор задължава административния орган да вземе предвид разпоредбата на чл. 62, ал.6 от Наредба № 3 от 28.04.2005г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /отм./ според която, когато непълнотата е свързана със спор за материално право тя се отстранява след разрешаването на спора.

Предвид изложеното съдът прие, че са налице основанията на чл.146, т.3 и т.4 от АПК за отмяна на оспорената заповед. В този смисъл жалбите са основателни.

Нищожността е форма на незаконосъобразност на административния акт. В зависимост от степента на допуснатия от административния орган порок, актът се преценява или като нищожен, или като незаконосъобразен и в първия случай се обявява неговата нищожност, а в другия - административният акт се отменя като незаконосъобразен, на основанията, посочени в чл.146 АПК. Тъй като в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл.146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени - т. е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстранява от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно

това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии, кога един порок води до нищожност. Само с разпоредбата на чл.173, ал.2 от АПК се указва, че актът е нищожен поради некомпетентност. В тази връзка, на първо място, следва да се прецени компетентността на органа, издал процесния акт. Нищожен е актът, който не е издаден от компетентен орган. Компетентността на органа следва да се преценява по материя, по място и по степен. В случая страните не оспорват компетентността на органа. Порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление, т.е. на невъзможност да се установи истинската воля на административния орган. В случая заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, с нормативно определените реквизити. Нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за нищожност, ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. В случая не е допуснато нарушение на административнопроцесуалните правила, водещо до липса на волеизявление. Неуведомяването и неучастието на заинтересованите страни в административното производство сочи на незаконосъобразност. Нарушенията на материалния закон поначало касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност. Поради това, нищожен на това основание би бил само акт, който е изцяло лишен от законова опора - акт, който не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. В случая оспорената заповед е издадена на правно основание - чл.54, ал.1 от ЗКИР. Дори превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило. Само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност. Следователно, оспорената заповед не е нищожна.

При този изход на спора искането на заинтересованите страни за присъждане на разноски е неоснователно.

[фирма] чрез адв. С. своевременно е поискало присъждане на разноски в размер на 1440,00 лв., но не е представило доказателства за договорен размер на адвокатско възнаграждение и за заплатено такова. Представени са два броя пълномощни, с които не се доказват посочените обстоятелства /л.278 и л.279/.

Жалбоподателят [фирма] С. не е направил своевременно искането си за присъждане на разноски, а именно най – късно до приключване на съдебното заседание в съответната инстанция. В случая искането е

направено с писмената защита.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № КД-14-22-212 от 05.08.2010г. на началника на Служба по геодезия, картография и кадастър [населено място].

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: